

**VIERING VAN DE
EERSTE ZONDAG
VAN DE ADVENT.**

‘Dan smeden mensen hun zwaarden
tot ploegijzers om, hun speren tot sikkels.
Niemand grijpt nog naar de wapens;
niemand oefent zich in vechten.
Mensen kom en zoek je weg
in het licht van God.’

VOORAF

Orgel

INTREDE.

A.: Er is licht, er is donker en het is goed. *t.: M. Zagers
m.: W. Vogels*

K.: Licht om al wat groeit en bloeit
van harte te bewonderen,
donker om de sterren
aan de hemel te zien flonkeren.

A.: Er is licht, er is donker - zo is het goed.

A.: Er is zomer en winter en het is goed.

K.: Zomer om te reizen zonder zorgen
heel de wereld rond,
winter om te rusten met de aarde
die op adem komt.

A.: Er is zomer en winter - zo is het goed.

WELKOM.

*'Dan smeden mensen
hun zwaarden tot ploegijzers om,
hun speren tot sikkels' voorzegt
Jesaja vandaag in de eerste lezing.*

*Deze eeuwenoude profetie
klinkt ongeloofwaardig, maar
was tegen het einde van de vorige
eeuw toch de leuze waarmee
de muur, die een regime afschermde
en Europa verdeeld hield,
is gebroken en ten val gebracht.*

*Advent, - een perspectief dat verder
ziet dan oog en rede reiken, - hoop
en verwachting tot voorbij de horizon
zijn onmisbaar en broodnodig
om stap voor stap te realiseren
waarop we hopen en vertrouwen.*

*Welkom u allen vanavond hier
omwille van elkaar in Gods naam.*

+

**A.: Er is spreken en zwijgen,
zo is het goed**

K.: Spreken om te zingen van het goede
dat de aarde geeft,
zwijgen om te horen wat geheimvol
in ons mensen leeft.

A.: Er is spreken en zwijgen - zo is het goed.

SCHULD BEKENNEN.

V.: Even weg uit alle rumoer,
even rust na al het haasten;
even stil bij zoveel krakeel.
even mezelf geen geweld aandoen.

Even niet me laten gelden,
even niet er tegen aan;
even weg uit het vlakke,
even onder in het diepe. -

Wie ben ik eigenlijk;
wie voor anderen ?

Hoe ben ik bedoeld;
wat heb ik er van gemaakt ?

**A.: VERGEVEN WIJ ELKAAR EN
GOD EN GOED ONS ALLEN.**

BEZINNING.

A.: Even rust in het rumoer. *t.: M. Zagers*
De haast is uit de straat *m.: W. Vogels*
verdwenen,
mensen nemen tijd voor elkaar -
Kerst is in het jaar.

*Laat je niet verblinden;
heb oog voor het leven,
't mysterie dat erin schuil gaat.*

A.: Even rust in het kabaal.
De stilte waart rondom de huizen,
mensen schuiven dicht naar elkaar -
Kerst is in het jaar.

*Laat je niet verdoven;
heb oor voor woord en lied;
geef de stilte gehoor.*

A.: Even rust als niets meer hoeft.
Niets méér te willen en te wensen:
zie de mensen thuis bij elkaar -
Kerst is in het jaar.

*Laat je niet verpesten;
heb 'hart voor de zaak'; en
dat de ander je aan 't hart gaat.*

Naspel orgel

GEBED.

We hoeven niet naar U te speuren.
Met al z'n zoet en zuur
is ons bestaan in U geaard.

We hoeven niet naar U te gissen.
Het leven neuriet en zingt,
ons geweten spreekt van U.

We hoeven niet naar U te zoeken.
We ademen U in en uit,
Gij zijt ons in het hart gegrift -

Gij die met ons gaat
alle tijd ons toegemeten.

AMEN.

**Lied. Nu daagt het in het oosten, m.: Jan Vermulst
het licht schijnt overal:
Hij komt de volken troosten,
die eeuwig heersen zal.**

**De duisternis gaat wijken
van d'eeuwenlange nacht.
Een nieuwe dag gaat prijken
met ongekende pracht.**

EERSTE LEZING. Vredesvisioen Jesaja 2,1-5

Visioen van Jesaja zoon van Amos
over stad en land en hun goede toekomst.
'Straks zal de berg met het huis van God
torenhoog uitsteken
boven alle bergen en heuvels.
De volken trekken er op af
en ontelbaar velen treffen daar elkaar.
Ze zeggen: kom op, ga mee
naar de berg van God,
naar daar waar de Heer woont.
Hij zal ons zeggen welke kant op,
welke weg we moeten gaan.
Want Sion stelt de wet en
Jeruzalem spreekt Gods woord;
houvast voor de mensen,
richtsnoer voor de volken.

Dan smeden ze hun zwaarden
tot ploegijzers om, hun speren tot sikkels.
Geen mens grijp nog naar de wapens,
niemand oefent zich in vechten.
Mensen kom en zoek je weg
in het licht van God.'

**Lied. Zij, die gebonden zaten
in schaduw van de dood,
van God en mens verlaten -
begroeten 't morgenrood.**

HET EVANGELIE. Matteüs 24,37-44

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: 'Zoals het ging
in Noachs dagen, zo zal het gaan bij de komst van de
Mensenzoon. Zoals de mensen in de dagen vóór de
zondvloed doorgingen met eten en drinken, huwen en
ten huwelijk geven, tot op de dag waarop Noach de
ark binnenging, en zij niets vermoedden totdat de
zondvloed kwam en allen wegrukte: zo zal het gaan
bij de komst van de Mensenzoon. Dan zullen er twee
op de akker zijn, van wie de een wordt opgenomen, de
ander achtergelaten. Twee vrouwen met de molen aan
het malen: de een wordt opgenomen en de ander ach-
tergelaten.

Wees dus waakzaam, want gij weet niet op welke dag uw Heer komt. Begrijpt dit wel: als de huisbaas wist op welk uur van de nacht de dief kwam, dan zou hij blijven waken en niet laten inbreken. Zo moeten jullie bereid zijn, omdat de Mensenzoon komt op een uur waarop je het niet verwacht.'

**Lied. Nu daagt het in het oosten,
het licht schijnt overal:
Hij komt de volken troosten,
die eeuwig komen zal.**

MEDITATIE.

Zoals begin en oorsprong van 't leven de mens de eeuwen door hebben geïnspireerd tot mooie scheppingsverhalen, zo heeft ook 't einde der tijden tot de verbeelding gesproken en geleid tot visioenen van vrede en gerechtigheid, - maar ook tot akelige beelden van dreigende rampen.

'Hoe is het begonnen, hoe zal het eindigen; hoe is 't leven ontstaan; waartoe zal het leiden?'

- het vraagt iedere tijd om nieuwe antwoorden.

Scheppingsverhalen zeggen meer over hoe mensen in een bepaalde tijd zichzelf en de wereld zien, dan over het ontstaan van het leven.

Orde en zin in een cultuur worden beeldend verteld in verhalen over begin en oorsprong; en deze worden op hun beurt weer 'gebruikt' om bestaande verhoudingen te legitimeren als 'van nature' of 'van hogerhand' bepaald.

Dit verklaart waarom de eerste mens hier als man en elders als vrouw wordt voorgesteld.

In verhalen over het einde der tijden drukt de mens zijn huiver uit voor wat er op dat moment in tijd en wereld gaande is en angst inboezemt.

Waar scheppingsverhalen een bepaalde orde in de samenleving willen bevestigen en legitimeren roepen verhalen over een dreigend einde juist op tot verandering en noodzakelijke inkeer.

Onder de eerste christenen leefde een tijd lang het idee dat Jezus van Nazaret spoedig op aarde zou terugkeren om te voltooiën wat hij begonnen was en wat met z'n kruisdood door mensen weliswaar onderbroken maar niet beëindigd was.

De tegenslagen en vervolgingen die ze moesten verduren voedden hun verwachting dat Jezus' wederkomst niet lang op zich zou laten wachten.

't Was een kwestie van tijd, ieder ogenblik kon 't gebeuren; 'wees waakzaam' was het advies.

Uit die tijd en situatie is 't evangelie van vandaag voortgekomen; maar toen Jezus' wederkomst op zich liet wachten, veranderde deze houding van passief wachten in een enthousiast en gedurfd getuigen van de Geest die hen bezielde.

In de voorbije eeuw - een tijd van veranderende internationale verhoudingen en stormachtige ontwikkelingen op gebied van wetenschap en techniek - hebben mensen hun zorg en angst over de vooruitgang in diverse 'verhalen' geuit.

Ten tijde van de bewapeningswedloop ging het vaak over een alles vernielende nucleaire ramp.
Toen genetisch manipulatie mogelijk bleek, kwamen er griezelverhalen over mensen-klonen.
Door de opwarming van de aarde krijgt de zorg over het behoud van natuur, mens en milieu weer alle aandacht, al is het niet van iedereen.
Hoe diep de angst invreet is wellicht 't best te horen bij hen die alles luchtig bagatelliseren.
Er is nu 'n nieuw literair genre: de *ecoliteratuur*.
Schrijvers fantaseren over grote, spectaculaire natuurrampen door klimaatveranderingen.
Het is goed en dringend nodig, dat de mens gaat beseffen niet onbeperkt te kunnen doorgaan met het gebruiken - tot misbruikens toe - van de natuurlijke rijkdommen en energiebronnen.
Maar het gevaar loert dat 't al te zeer en enkel een onderwerp van fictie en fantasie wordt.

Een bekende Nederlandse econoom schreef:
'Laat je een glas kapot vallen, dan is er niets ernstigs aan de hand. Je kunt voor een paar euro een nieuw glas kopen of laten maken. Bij natuur ligt dat heel anders. Vernietig je een natuurgebied, dan krijg je het nooit meer terug. Dat verlies is niet in geld uit te drukken, want in tegenstelling tot een glas is natuur 'n niet-reproduceerbaar goed. Toch hoort ook de natuur tot de economie. Het is een van de grootste misverstanden van deze tijd, dat het in de economie alleen om geld zou gaan. Heel veel dingen kunnen niet in geld worden uitgedrukt en zijn toch van economisch belang. Denk aan de behoefte aan mooie natuur, frisse lucht, een schoon milieu, cultuur, historie. Dat zijn niet-reproduceerbare goederen, van grote waarde.'

*Klinkend goud en bankbiljetten,
harde munt en spaarbewijs -
alles wordt in geld berekend
alles kent z'n eigen prijs.*

*Voor het licht dat overvloedig
uit zo vele lampen straalt,
voor het water uit de kranen
moet met geld worden betaald.*

*Zonlicht laat zich niet betalen
zeewater is niet te koop
lucht kost niets, is vrij verkrijgbaar
zoals grond waarop je loopt.*

*Niemand kan het lied betalen
dat een lijster 's morgens zingt.
Niemand kan de geur verkopen
van een bloeiende sering.*

*Rijkdom is twee druppels water
rente van een bloem het zaad.
Waarde is een handvol aarde
winst een bloem die opengaat.*

*Rijker kan een mens niet worden -
leven is een kapitaal.*

*Rijker kan een mens niet worden -
léven is ons kapitaal.*

*Kort orgel
Gaaf u staan*

ADVENT

A.: RORATE CAELI Dauwt Hemelen
DESUPER ET NUBES uit den hoge, laat als regen
PLUANT JUSTUM. de Gerechte neerdalen.

Consolamini, consolamini	Zij getroost
popule meus, cito veniet	mijn volk.
salus tua.	Uw heil komt.
Quare moerore consumeris	Waarom treuren
quia innovavit te dolor ?	weer bedroefd ?
Salvabo te, noli timere.	Ik help;
Ego enim sum Dominus	wees niet bang.
Deus tuus;	Ik ben immers
Sanctus Israel	Uw God
redemptor tuus.	en redder.

A.: RORATE CAELI
DESUPER ET NUBES
PLUANT JUSTUM.

Eerste kaars ontstoken

Geloof is als een warm nest
liefde als een brandend vuur.
Hoop is als een kaarsvlam -
fladderend kwetsbaar in de wind,
telkens weer opnieuw te ontsteken.

ONDERBREKING. Brood en beker
Collecte en orgelspel

BROOD EN BEKER.

*De schijnsel van Uw glans
over ons bestaan -
de warmte van Uw adem
door ons heen -
een teken van Uw genade
in ons leven -
het gloren van Uw ochtend
in onze nacht -*

*het is genoeg om in vertrouwen
samen het brood te delen
en de beker door te geven
tot alles zal zijn voldragen,
alles voltooid.*

GEDACHTENIS.

*Bid voor die huiveren en tobben;
er zijn er zoveel.*

*Bid voor die meelevend bijstaan;
er is zoveel vraag naar.
Bid voor die van ons zijn heengegaan en
die we zo missen.
In eerbiedige gedachtenis noemen wij:*

*Denk ook aan hen, jonge mensen,
die op vredesmissie gestuurd
oplopen tegen dodelijk geweld.*

*Geen offer wordt voor niets gebracht,
geen mens vergeefs geboren.*

Lied.

*Dale
G. Kock/A.Hnattyschyn*

GEBED AAN TAFEL

Gezegd en gezongen

*Wanneer zoals nu
het leven verstilt, geen blad ritselt,
geen vogel vrijuit zingt;
alle leven in zichzelf keert
en stil ingetogen rust -
dan verlangen we ernaar ons oor
te luisteren te leggen bij de stilte,
waarin Gij tot ons spreekt.*

*Wanneer zoals nu
de nachten lengen, de dagen korten;
zon en warmte verliezen
kou en duisternis winnen -
dan groeit in ons de hoop
veilig te worden geleid door een hand,
waarmee Gij ons vat houdt.*

Lied.

*Verheft uw hart wees welgemoed; 1c
H. Oosterhuis/Jan Vermulst*

*Wanneer wij zoals nu
een onderdak en thuis zoeken;
ons willen warmen aan elkaar en
als een kind dromen en zingen
van licht en vrede -
dan is het alsof Jezus van Nazaret
als kind van Bethlehem,
opnieuw in ons ontwaakt.*

Lied.

Verheft uw hart wees welgemoed; 1c

*Als een kind op zijn moeder
vertrouwde hij op U en ging
voor de mensen zonder voorbehoud.*

*In al wat hij zag bespeurde hij Uw hand,
voelde Uw adem in al wat leeft,
in klacht en lach Uw medeleven.*

*Door kwade naam en laster heen
keek hij mensen tot in het hart
van goede wil en deelde met hen
brood en beker, zichzelf helemaal.*

Lied.

Verheft uw hart wees welgemoed; Ic

*De laatste avond van zijn leven
brak hij het brood en at het
met hen die bij hem waren.*

*Hij droeg zijn beker over
aan allen die hem drinken willen en
maakte met hen een bindende afspraak:
te zijn die hij is geweest,
te doen wat hij heeft gedaan
voor God en mens,
voor de minsten het meest.*

Hij bad:

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

*Besef heel goed dat je
behoort tot één gemeenschap van leven
en daarom verwant bent aan alles,
bloedverwant van allen.*

A.: **Wat in mensen leeft** *t.: M. Zagers*
aan vreugde en verdriet, *m.: W. Vogel*
het wordt gedragen
op de woorden van een lied.

*Besef heel goed dat je
als hun broer en zus tot
zorg voor je naasten
en hulp aan zwak en ziek
geroepen bent.*

A.: **Wat in mensen leeft**
aan droom en visioen,
het staat geschreven
in verhalen nu en toen.

*Besef heel goed dat
de aarde diep geworteld is
en reikt tot in een hemel boven;
en dat je daarom als een kind
op alle goeds vertrouwen mag.*

**A.: Wat in mensen leeft
aan twijfel en geloof,
het houdt ons gaande
als een stille stem van hoop.**

ZEGENWENS.

GUN U DEZE DAGEN
TIJD OM TE AARDEN
TIJD VOOR ELKAAR.
TIJD VAN VERTROUWEN
IN DIE GOD EN GOED IS
EN ONS ZEGENEN MAG
IN DE NAAM VAN DE VADER
DE ZOON EN DE HEILIGE GEEST.

AMEN.

ORGELSPEL